

HET SPOOKSLOT
(THE HAUNTED CASTLE)

Indoor showing

HET SPOOKSLOT (THE HAUNTED CASTLE)

ENGLISH

"Long, long ago, when in times of storm and high water the Maas could still reach the foot of this fortress, the fourth Viscount of Kaatsheuvel Capelle lived in this castle.

He collected fairy tales and legends from around the world and ... practiced magic. He could make the flowers sing and the walls dance. There was only one obstacle in his life, the wicked witch Visculamia. She lived under lock and key in nearby Druinen.

She wanted to take his tales away from him. One day, when the witch was on the prowl disguised as an untempered young maiden, she was caught by the gardener of castle 'De Efteling. By the three judges of the Duchy she was condemned to the stake in the eastern wing of the palace.

With her last breath she spoke a curse in which the Viscount was doomed forever to find his last story ...: his daughter, Esmeralda.

And every time the water of the Maas rises, the enchanted crow of Visculamia strikes the clock at twelve. Then the corpse of the gardener who betrayed her dangles from the bell cord again. The judges who condemned her, wail from the attic window and in the catacombs the count chases his daughter, without ever finding her...

While the flowers sing and the walls dance. The witch's throws her curses into the sarcophagus where the remains of the Count lie trapped. On the south hill of the yard his daughter will find no peace. And this will continue for many a year, until the song of flowers the owls' eyes doth close, lulls the evil crow, and the curse is broken"

DUTCH

"Lang, heel lang geleden, als in tijden van storm en hoog water de Maas nog reikte tot aan de voet van deze veste, woonde in dit kasteel de vierde burggraaf van Capelle van Kaatsheuvel.

Hij verzamelde sprookjes en sagen van over de hele wereld en... bedreef de magie. Hij kon bloemen laten zingen en muren laten dansen. Er was maar één plaag in zijn leven; de boze heks Visculamia. Die leefde achter slot en grendel in het nabijgelegen Druinen.

Zij wilde hem zijn sprookjes afnemen. Op zekere kwade dag, toen de heks zich op rooftocht vermomd had als een ongebluste jonge maagd, werd zij betrappt door de hovenier van kasteel De Efteling. Door de drie rechters van het hertogdom werd zij veroordeeld tot de brandstapel in de oostelijke vleugel van het slot.

Op het laatst sprak zij een verwensing uit, waarin de burggraaf voor eeuwig werd veroemd te zoeken naar zijn laatste sprookje...: zijn dochter Esmeralda.

En steeds als het water van de Maas weer stijgt, slaat de betoverde kraai van Visculamia om twaalf uur de klok. Dan bengelt weer het lijk van de tuinman die haar verraadde aan het klokkenkoord. De rechters die haar veroordeelden weeklagen uit het zolderraam en in de catacomben snelt de graaf zijn dochter na, zonder haar ooit te vinden...

Terwijl de bloemen zingen en de muren dansen slingert de heks haar verwensingen in de sarcofaag waar de resten van de graaf gevangen liggen. Op de zuidheuvel van het slotplein vindt zijn dochter geen rust. En dat zal zo nog jaren duren. Tot de zang der bloemen de uilen hun ogen doet sluiten, de boze kraai in slaap gesust heeft en de verwensing is verbroken...."